

magazine

EDITIE ① 2018 SELWERD PADDEPOEL

DE WIJK DE WERELD

De Wijk De Wereld
is in 2019 in
De Hoogte en de
Korrewegwijk!

“Dames en heren, welkom!

Vanavond is de eerste avond van een bijzonder avontuur. Voor het eerst neemt in Groningen de wijk de Stadsschouwburg over! Dit jaar zijn dat Selwerd en Paddepoel. Wij nemen u vandaag mee op een reis vol muziek, theater en dans, langs de verhalen uit de wijk...”

Richard Zielstra, buurtconciërge Selwerd

In 2018 vond de eerste editie plaats van De Wijk De Wereld. De wijken Selwerd en Paddepoel namen de Stadsschouwburg over. Het resultaat mocht er zijn: zo hadden we de schouwburg nog nooit gezien. Overal klonk muziek, werd gedanst en gespeeld, van de orkestbak tot in het theatercafé. En toen zat het er na vier uitverkochte voorstellingen ineens alweer op. Daarom hebben we de mooiste momenten in dit magazine gebundeld, om de herinneringen nog even vast te houden en met elkaar te delen. En natuurlijk om iedereen die mee wil doen aan de nieuwe editie, met de Korrewegwijk en De Hoogte, op te warmen voor De Wijk De Wereld 2019.

Paul de Rook,
wethouder Cultuur:
“Trots op je wijk.”

“Nergens kwamen mijn wijk-wethouderschap en mijn portefeuille Cultuur beter samen dan op 8 juni in de Stadsschouwburg. De leefbaarheid in Selwerd en Paddepoel staat onder druk. Dat kan de trots en eigenwaarde van de wijkbewoners aantasten. Tegelijkertijd hebben cultuurpodia zoals de Stadsschouwburg de komende jaren een grote opdracht; het vergroten van de diversiteit van het publiek. Waar in de Randstad de nadruk ligt op het vergroten van de culturele diversiteit op podia, ligt de nadruk in Groningen meer op sociaal-economische diversiteit. De brug tussen deze twee opgaven werd bij De Wijk de Wereld geslagen. Bewoners verkenden en presenteerden hun trots op de wijk op het meest prominente podium van de stad en deden dat voor wijkgenoten die soms voor het eerst in de schouwburg waren en zo ervoeren: ‘Kunst en cultuur zijn ook voor mij.’”

Nynke Stellingsma,
directeur De Oosterpoort
& de Stadsschouwburg:
*“Ik was klaar met praten over,
in plaats van praten met!”*

“In de culturele wereld praten we vaak over de wijken en de buurten en de verbinding met onze schouwburgen en vice versa. En om eerlijk te zijn ben ik met De Wijk De Wereld gestart omdat ik zo klaar was met praten over, in plaats van praten met. Ik wilde wat doen en ik voelde duidelijk dat wij als Stadsschouwburg daar de eerste stap in moesten zetten. Dus heb ik de gezelschappen en de wijkjury gesproken en ben ik op zoek gegaan naar de juiste mensen. Ik ontmoette veel enthousiasme, zowel bij Club Guy & Roni als bij de mensen vanuit de gemeente. Dat gaf moed. Al snel kwam dramaturg Jantien Kurpershoek op mijn pad, die met mij het hele plan in de steigers zette. Hoe mooi is het dan vervolgens als je een theatermaker van het kaliber Karin Noeken kunt vragen om dit in haar eigen stad samen met de wijk te doen en ze dan ook nog ja zegt? Het resultaat was indrukwekkend goed. Het overtrof mijn verwachtingen. Niet alleen was er veel in de wijk gebeurd en hebben we de kracht van theater en dans daar in de wijk zelf mogen ervaren, maar ook in de schouwburg was het geweldig om al die mensen uit onze stad samen te zien. De ontmoeting met elkaar, het genieten van theater, muziek en dans en het soms onverwachte talent dat we hebben kunnen beleven heeft voor mij overtuigend bewezen dat De Wijk De Wereld als theaterproject een bruggenbouwer en verbinder is en door kan en door moet!”

INHOUD

- 4 ‘Welkom’ door Cissy Joan
- 5 Buurten bij... Frans
- 6 De Première
- 8 Column Herman Damveld
- 10 Merle’s favoriete plek in de wijk
- 11 De rock-’n-rollende Sjoeldames
- 12 Parrel-poëzie van Sacha
- 14 ‘Hef het glas’ met ZUHAUSE in de Paddepoelbar
- 15 Ahmad
- 16 Buurten bij... Tekie
- 17 ‘Niet chagrijnig, maar oud’
- 18 Buurten bij... Thea
- 19 Mijn wijk, mijn wereld: het wijklied
- 20 Helwa Ya Baladi
- 22 Het eindfeest
- 23 2019: de Korrewegwijk en De Hoogte

Welkom! Welkom! Welkom! Welkom thuis.

Wie woont hier vandaag?
Wat doen we hier?
Wie zijn zij?

Zij • bewoners van Selwerd en Paddepoel •
verenigen in de Stadsschouwburg
en vertellen verhalen over het leven en beleven
in hun wijk.
Verhalen die gaan over hen
maar wat ook het verhaal van jou of mij had kunnen zijn.

De rijkdom van verbinden door ontmoeting en
samensmelting van culturen
vindt plaats en wordt
uitgelicht door dans, muziek en spoken word.

Zo verbeelden zij:
Wij verrijken de wijk
met onze eigen inbreng, inspiratie.
Wij zijn vindingrijk, en rijk.
Maar ook armoede kennen wij.

Vraag je je af wat dit met iemand doet?
Het wordt gedeeld, open en vrij.
De schaamte enigszins voorbij.

Mijn rituelen laat ik zien.
Mijn muziek laat ik horen.
Mijn beweging en verhaal
waargebeurd of theatraal
is voor jou nu heel dichtbij.

Kom binnen!

Want ook laat ik zien:
Hoe we in de stad soms zo eenzaam zijn en
rouwen om verlies.
Hoe wij stilte proberen te doorbreken
door te ontmoeten en te spreken
over ouder worden en jong zijn.

We groeien op in deze wijk...
Hoe veilig is het hier en
hoe positief zijn wij?
Waar en bij wie wonen we?
In een gezin, bij familie of toch niet...
Is er eenheid, zijn we veilig, zelfs wanneer gebroken...
En waar spelen we na schooltijd?

Wat beleven hier woonachtige studenten,
achtergronden allerlei,
net als toekomstvisie, studierichting
en lievelingssspots in de wijk.
Waar zij delen en
die waargebeurde verhalen smeden
over wat fris-jonge studenten
binnen en buiten flat beleven.

Ben je er nog nooit geweest
of is Selwerd of Paddepoel je leven?
Kom toch binnen, kom maar, de deur staat open
hier beneden.

Je bent welkom in ons huis.
De Stadsschouwburg is voor even
een buitenwijk haar thuis.

CissyJoan

“Ik genoot heel erg van die theaterkoorts!”

buurten bij...

1

FRANS

Wat was jouw rol bij De Wijk De Wereld?

“Ik heb gitaar gespeeld en mijn nummers gezongen in de serre van de Stadsschouwburg. Daar hadden we allemaal kamerplanten neergezet. Ik vond het best wel spannend, dus zo kon ik me eerst een beetje verstoppen. Het was voor het langlopende publiek op die manier ook een verrassing waar de muziek vandaan kwam.”

Hoe heb je de voorstellingen ervaren?

“Mijn optreden was voor mij een ontwikkeling naar meer zichtbaarheid. Waar ik me in het begin nog achter de planten verborg, wilde ik later liever contact maken met het publiek.

Het smaakte naar meer en ook naar meer spektakel. We hebben iedere voorstelling een of meer planten weggehaald. Ik raakte steeds meer op mijn gemak. Op een gegeven moment heb ik ook mijn eigen songtekst opgehangen.”

Had je leuk contact met het publiek?

“Ja, iedereen was heel toegankelijk waardoor het makkelijk was om even contact te maken. Daar kreeg ik plezier in. Ik kreeg leuke reacties. Mensen gingen meezingen, maakten oogcontact en groetten me in het voorbijgaan. Dat werkte heel bemoedigend. Ik genoot heel erg van die theaterkoorts!”

Nely's gastvrijheid, te danken aan Vrienden op de fiets, was goed voelbaar in de Stadsschouwburg. Wie geluk had kreeg in het voorbijgaan snel een toffee in de hand gestopt.

Tjalda's tuintjes. Bij aankomst ontmoette je buiten onze 'koningin van het bos'.

De première

De première is bijzonder. Het plein voor de Stadsschouwburg stroomt in de warme avondzon vol met publiek. Net als op de avonden die volgen, is deze voorstelling stijf uitverkocht. Achter de schermen, in de schouwburg, trotseren onze bewonersartiesten de zenuwen en klinkt een verwachtingsvol 'toi-toi-toi!'. Nieuwsgierig wordt er nog een laatste blik door het raam naar buiten geworpen.

Bij aankomst krijgen de bezoekers een bijzondere gids toegewezen: wijkbewoners zoals Margreet, Hannah en Tjalda, die de Stadsschouwburg inmiddels op hun duimpje kennen en het publiek mee op pad nemen langs de bewoners en hun verhalen.

Terwijl iedereen nieuwsgierig staat af te wachten wat er gaat gebeuren, komt buurttaxichauffeur (en gids) Jeanet luid toeterend het plein op rijden. Wethouder Paul de Rook stapt uit om samen met buurtconciërge en spreekstalmeester Richard de voorstelling officieel te openen.

De gidsen nemen hun groepen één voor één mee naar binnen over de bontgekleurde loper, die gemaakt is door de kinderen van groep 7 van basisschool De Pendinghe. Eenmaal de drempel over kan niemand er meer omheen: 'Ons Honk!' zingen Ynte en zijn band. De Stadsschouwburg is van de wijk!

Ons Honk

Aan gaat de haard
Fraai staat de vaas uit de bazaar
Die jij kocht vandaag
Turen in het vuur
En uren en uren haal je
Al je liefste liefdesliedjes
Uit de kast voor mij
Enkel voor mij

Kom 's bij mij
Neem even vijf minuten
Alles is volmaakt
Kijk de kamer nou
De ramen geven feestverlichting
Laat die laatste zonnestraal als
Aureool voor jou
Enkel voor jou

Ons Honk
is een beren, beren, berenbest honk
Twee katers op de stoep
Mijn leven was zo'n troep
En nu weer dik in orde dankzij jou

*Jan Rot, naar 'Our House'
van Graham Nash*

Dansend voor de wijken

Herman Damveld

Dans was één van de vier hoofdscènes van De Wijk De Wereld. Toen ik de aankondiging daarvoor zag, voelde ik meteen dat ik mee wilde doen. En het was een speciale ervaring!

Ruim een jaar geleden was mijn kennismaking met De Wijk De Wereld, de organisatoren en de mensen die mee wilden doen. Hoe en wat, dat was voor mij toen nog volstrekt onduidelijk. Maar dat er onder professionele begeleiding iets met dans gedaan zou worden, was voor mij voldoende reden om me aan te melden. Ik heb nooit een dansopleiding gedaan, maar ik hou van vrij dansen en ga ook altijd naar voorstellingen van Club Guy&Roni.

Begin maart maakte ik kennis met choreograaf Mohamed Yusuf Boss. Eerst vroeg hij me van alles en daarna deed hij allerlei bewegingen voor. Ik merkte dat ik dat wel kon, als ik tenminste niet te veel nadacht over wat ik moest doen. Het was de omgekeerde wereld, vergeleken met mijn dagelijkse manier van vooral mentaal bezig zijn.

In april werd duidelijk dat we de voorstelling met z'n drieën zouden doen: Marja, Inez en ik.

Met enige regelmaat repeteerden we, soms afzonderlijk, soms samen. Langzamerhand kreeg de voorstelling vorm. Mo besloot tot drie solo's. Ik vond het prima, want ik had het gevoel dat ik dat wel aankon.

Begin juni was de eerste repetitie in de schouwburg. De orkestbak was onze plek. Mo en vj Irie hadden gezorgd voor muziek en geluid. We repeteerden onze dans een paar keer en na de vierde keer vond ik het perfect gaan. Met dat gevoel wilde ik naar huis, zodat ik bij de try-out kon dansen met hetzelfde gevoel. En zo gebeurde het ook.

We dansten drie keer per avond. Soms waren er kleine haperingen. Maar ik focuste me op mezelf, wat er om me heen gebeurde had daar geen invloed op. Ik wist wat ik ging doen, samen met de anderen. Het was een ervaring die ik nooit eerder had meegemaakt. Tijdens de première zag ik tot mijn verbazing dat Guy en Roni binnenkwamen. Ik vond het heel leuk dat ze nu eens naar ons kwamen kijken in plaats van andersom. Ik ben heel blij dat ik mee mocht doen!

Marja

Inez

“Ik sta het liefste bij het kattenvoer!”
Merle

Merle's favoriete plek in de wijk

Zeven jongeren, die fotografie studeren op het Noorderpoort college, fotograferden zeven leeftijdsgenoten van het voortgezet speciaal onderwijs van de W.A. van Lieflandschool op hun favoriete plek in de wijk. De foto's werden geëxposeerd op verschillende plekken in de Stadsschouwburg.

Rosalinde ging op pad met Merle, die in de wijksupermarkt werkt en zich daar heel erg thuis voelt.

De rock-'n-rollende Sjoeldames

Een dinsdagochtend in januari. Veertien dames zijn aan het sjoelen in het buurthuis van de Vensterschool. Wie denkt dat er een theebransje gehouden wordt en het schuiven van de ronde schijfjes bijzaak is, heeft het mis. Al jarenlang wordt hier bloedfanatiek gesjoeld en wordt er pas koffie gedronken als alle punten geteld zijn. Nauwkeurig wordt de score bijgehouden. Bijna net zo nauwkeurig als de gemiddelde leeftijd hier: 28 jaar •naar eigen zeggen. ‘Oh, dan hebben jullie vast wel zin om de Stadsschouwburg op z’n kop te zetten met een stukje rock-'n-rollator dans!’, oppert artistiek leider Karin, op bezoek bij de dames. Marie (78), Dina (70), Geertje (71) en Tiny (84) durven het wel aan. ‘Komt er dan wel een knappe kerel meedansen?’ vragen ze. ‘En hoe weten we dan precies wat we moeten doen?’

Een paar weken later schakelt Karin de hulp in van drie professionele dansers van de Poetic Disasters Club. Matija (24), Bornja (23) en Eliana (21) nemen de sjoeldames mee het grote podium van de Stadsschouwburg op. Dat er hier en daar iemand een lift in geholpen moet worden en een drempeltje over moet met de rollator, ziet niemand terug wanneer de dames losgaan op ‘Jailhouse Rock’ van Elvis Presley. De heupen swingen en de rollator van Tiny blijkt een gedroomde danspartner.

En dan is daar de grote première. Publiek, eindelijk! Dat publiek treft een stuk of tien sjoelende dames aan, advocaatje in de hand. De muziek wordt ingezet en Marie, Dina, Geertje en Tiny beginnen zelfverzekerd te dansen. En aanstekelijk, zo blijkt! Het publiek danst enthousiast mee. Na afloop wordt er tevreden geborrelt. Of het voor herhaling vatbaar is? Absoluut. Maar nu naar huis. ‘Ik kan geen advocaatje meer zien!’ aldus een van de dames. De sjoeldames zijn nog aan het bijkomen, maar hebben de smaak te pakken. Ze gaan binnenkort weer met de Poetic Disasters Club de dansvloer op.

*“The ladies are spectacular.
Full of energy, young spirit and
joy. I would love to share the
dance floor with them again!”*

Matija (danseres Poetic Disasters Club)

Parrel-poëzie

Sacha vertelt zijn zwembadverhalen in de kleedkamers die omgetoverd werden tot buurtzwembad de Parrel.

ZUHAUSE

muzikale verhalen uit de Paddepoelbar naar het theatercafé

“Achter de bar zitten mannen, enkel mannen. Ze zitten, met hun armen gekruist en een biertje in de hand. En ze leunen op de bar. Iedereen staart voor zich uit. De helft heeft zijn jas nog aan terwijl mijn binnenkomst hen verwart. ‘Goede-middag!’. Niemand antwoordt, sommigen praten, sommigen lachen, anderen luisteren, een enkeling staart nog steeds voor zich uit. Ik zit hier tussen Bertus en Haagse Sjon, André Dobbelt die zijn naam verdient door zijn spellen in de bar, Klaas de sloper, een klusjesman die de boel weer repareert, wanneer Chris Vis, de goeie visboer, Joop Doods crematoriumbaan kleineert. ‘Dat moet kunnen!’, lachen ze hard, een paar grapjes op zijn tijd, en ze bestellen nog een biertje tot de nacht weer overwaait.”

Hef het glas, hef het glas

Er wordt niets van je verwacht

We staren blind in de nacht

Hef het glas, hef het glas,

Je mag hier zijn wie je wilt

Vergeet de tijd, bestel een pils.

الحقيبة :

الظلم يحيط بنا من كل حذب وصوب , الخيارات محدودة بل انها تكاد معدومه , اصبح لحقيبة امك قيمة الذهب في زمن قد امطرك ظلما , اصبح لحقيبة امك حلاوة الحياة في بحر ملوحته علقم , اصبح لحقيبة امك ثمن منزل في حرب احرق كل شيء .

ارحل وارحل خذ بيد اختك الوحيدة وارحل ثم واجه

جد لنفسك مكانا يملائه الحب

جد لنفسك مكانا يملائه الحنان

جد لنفسك مكانا يملائه الامل

جد لنفسك مكانا يملائه النور

وهاجر ثم ادخل في سرداب لا تعرف نهايه , فقط اتبع حقيبة امك فهي اعلى ما تملك

ستصبح حقيبتها يوم ما منزلك قاربك وطناك في زمن رحلت فيه امك .

De handtas van je moeder is goud waard,
zeker wanneer onrecht je omringt
De handtas van je moeder is meer waard
dan een huis in een land waar een
allesverslindende oorlog woedt
Vind een plek gevuld met liefde voor jezelf
Vind een plek gevuld met hoop voor jezelf
En vind een plek gevuld met licht.
Migreer, vertrek en stap daarmee in een
doolhof waarvan je het einde niet kent.
Bewaar alleen de handtas van je moeder,
het is je kostbaarste bezit, want op een dag,
als je moeder overleden is, is die handtas ook
je boot, huis en thuisland geworden.

Ahmad

**Artistiek leider
Karin Noeken over haar
ontmoeting met Tekie**

Tekie moet je hebben! Zij weet alles van de wijk. Tekie staat altijd op de markt met kleren. Een blonde dame, ze woont hier op de hoek, al meer dan 30 jaar. Het werd me duidelijk dat ik niet om Tekie heen kon.

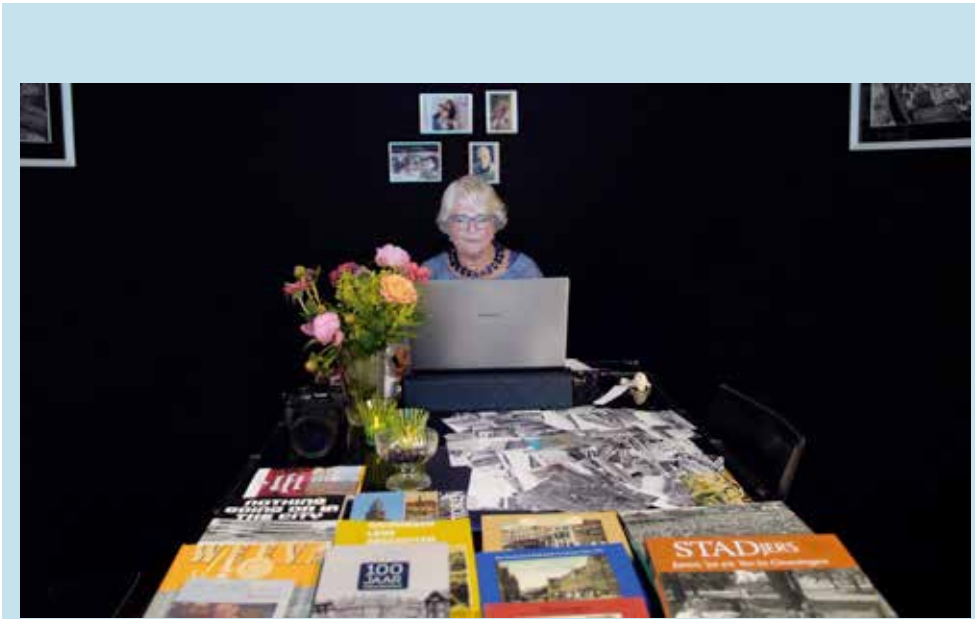
‘Ik ben de Oude Doos’ zei ze. ‘De wát?’ vroeg ik. ‘De Oude Doos! Ik verzamel oude foto’s van de stad Groningen en de wijk en die zet ik op mijn Facebook.’ Ik kwam bij Tekie thuis en wist meteen: deze hele huiskamer zou prachtig staan in de Stadsschouwburg. Tekie en haar verhalen en foto’s van de wijk op een prominente plek in de voorstelling, zodat iedereen kan zien wat ze allemaal verzameld heeft. Het mooie aan Tekie was dat ook zij het meteen voor zich zag, en niks te gek vond.

‘Mogen we je tafel ophalen en in de schouwburg zetten?’

‘Ja hoor!’

‘En de foto’s die bij je aan de muur hangen, mogen die ook mee?’

‘Geen probleem! En weet je wat, dan neem ik ook een schaalje mee met dropjes. Die zet ik dan op tafel. Dat vindt het publiek wel lekker denk ik.’

buurten bij... **2** **TEKIE BUISSINK**

Welkom in mijn huiskamer, Mijn naam is Tekie Buissink, ik ben 46 jaar... woonachtig in Selwerd. Mijn twee kinderen zijn in Selwerd opgegroeid (mijn dochter is er ook geboren). Ook mijn vijf kleinkinderen verblijven regelmatig bij mij in Selwerd.

Ik hoop nog lang te blijven wonen waar ik nu woon, tussen zes plankjes ga ik hier pas weer weg.

Ik ben sinds een jaar of zes beheerder van de Facebookgroep ‘De oude doos’.

Daar plaats ik oude foto's van onze mooie stad Groningen. Vandaag laat ik jullie foto's zien van Paddepoel en Selwerd, vanaf 1965, toen de wijk is aangelegd.

Alle straatnamen in Selwerd zijn afgeleid van boomsoorten, die ook langs de betreffende straten staan. Selwerd wordt begrensd door de ringweg aan de noordkant, aan de oostkant door de spoorlijn van het Noorderstation naar Sauwerd, door een park in het westen en de Eikenlaan in het zuiden.

Nel, die haar kapsalon verplaatste van verzorgingstehuis De Es naar de schouwburg én een acteertalent bleek te zijn op de planken tussen de theaterstudenten.

“Je moet niet chagrijnig kijken, maar oud!”

Kaya

Vijftien leerlingen van de opleiding *Artiest* van het Noorderpoortcollege trokken een week lang De Es in, het verzorgingstehuis van Selwerd. Ze gingen in gesprek met de ouderen en maakten daar een voorstelling van, die ze aan het einde van de week voor de Es-bewoners speelden. Karin Noeken maakte met dit materiaal samen met een aantal van deze leerlingen (Kaya, Fearle, Tristan, Stan, Lotte en Lisa en de prachtige bonus-actrice van het Wijkgilde, Lilas) een scène voor De Wijk De Wereld over deze ervaring.

Zo hadden ze kapster Nel leren kennen die de ouderen in De Es knipt, zoals bewoonster Lies. De leerlingen onderzochten in de Stadsschouwburg met Lies hoe je nou eigenlijk een bejaarde speelt. Wat gebeurt er dan met je lichaam, je houding en je gezichtsuitdrukking? Kaya was scherp: ‘Nee jongens, je moet niet chagrijnig kijken, maar oud!’. Het resulteerde in een hilarische, maar ook ontroerende ouderdomstransformatie van de jonge artiesten.

“Overall rook het naar die typische geur van knakworstjes.”

buurten bij...

3

Thea

Wat was jouw rol in de voorstelling?

“Ik heb broodjes knakworst gemaakt. Hele stapels. Niet achter de schermen, maar op plekken waar het publiek langs kwam. Ik stond achter een lange tafel het ene na het andere worstenbroodje te maken. Overall rook het naar die typische geur van knakworstjes. Ik maak deze broodjes altijd voor de kinderen van het huttenbouweest in de wijk. Ze zijn altijd een hoogtepunt!”

Dus zelfs knakworstjes zijn theater!?

“Ja, dat verbaasde mij eerst ook wel een beetje. Eerst dacht ik, die broodjes knakworst, daar is toch niets aan! Maar uiteindelijk kan zelfs dat een heel leuk beeld opleveren. Janco, de vormgever van De Wijk De Wereld, had een hele mooie toren van knakworstenblikjes gebouwd. Een beetje zoals Andy Warhol. Zoiets staat normaal nooit in de schouwburg. Zo had ik echt mijn eigen decor.”

Hoe vond je het om mee te doen?

“Eigenlijk nog leuker dan ik verwacht had. Ik ben best wel gesloten, ik vertel niet zo makkelijk wat ik op mijn hart heb. Maar hierdoor werd ik veel opener. Ik vond het vooral leuk dat ik de reacties van de bezoekers kon zien, terwijl ze natuurlijk eigenlijk naar mij kwamen kijken.”

Wat is je het meeste bijgebleven?

“Ik vond de performance van bewoner en danser Ahmad heel indrukwekkend. Hij is een heel bijzonder persoon. De laatste avond hadden we een eindfeest op het grote podium. Ik hou heel erg van dansen, maar dat lukt me niet meer goed vanwege een zere knie. Het viel Ahmad op dat ik vanaf mijn stoel wel heel erg aan het genieten was. Hij kwam toen naar me toe, ging op zijn knieën voor me zitten, en ging zo met me dansen. Ik dacht, ik kan het nog! Ik vond het heel bijzonder dat hij daar aandacht voor had.”

En ineens kom je Esther tegen, die het productiehok van de Stadsschouwburg heeft omgetoverd tot haar atelier.

De Wijk De Wereld heeft er een rockster bij. Op het grote podium speelt Arjen de pannen van het dak op zijn gitaar.

Mijn wijk, mijn wereld

Het gelegenheidskoor van DWDW zong het wijklied, o.l.v. dirigente Liesbeth van Hoffen

Hier is een wereld opgetrokken
Hier staat nu iets waar eerst niets was
Maar deze plek, dit palet van kleuren
Voelt toch als een oude vertrouwde jas

Hier gaan de deuren
vanzelf voor je open
Groet je je burens en vraagt hoe 't is
Je gaat naar de bieb
of je zwemt in de Parrel
En altijd naar Pasèl voor de vis!

Want in mijn wijk, daar is mijn wereld
De hele wereld is in mijn wijk
'k beleef in mijn wijk het volle leven
dat maakt hoe ik naar de wereld kijk

Eem op de koffie in 't winkelcentrum
Ben aan die hangplek echt verknocht
Al was het vroeger nóg veel knusser
Toen j'er nog lekker roken mocht!

De wijk is voor ons een veilige basis
En zelfs de studenten hebben het fijn
Die rechte straat, die bloeiende prunus
Ons paradijs, ons eigen domein!

Want in mijn wijk, daar is mijn wereld
De hele wereld is in mijn wijk
'k beleef in mijn wijk het volle leven
dat maakt hoe ik naar de wereld kijk

Je bent op je fietsje zo de natuur in
Wat is dat een prachtig tafereel
Links is de campus met haar torens
En rechts was daar vroeger het kasteel

Boven je wuiven de populieren
Naar de schepen in 't kanaal
Weer terug in de wijk
ben je zelf aan het wuiven
Je kent de mensen ja toch allemaal!

Want in mijn wijk, daar is mijn wereld
De hele wereld is in mijn wijk
'k beleef in mijn wijk het volle leven
dat maakt hoe ik naar de wereld kijk

Ik ben hier geboren en getogen
Ik ga hier pas tussen
zes plankjes weer weg
Al mocht ik in Saint Tropez
gaan wonen
Ik raakte volledig van de leg

Omsloten door spoor,
door weg en water
Een wijk aan de rand van de natuur
De wijk waar ik wortel heb geschoten
hier blijf ik tot mijn laatste uur!

Tekst: Frank den Hollander
Muziek: Reinout Douma

Rosa da Silva ontmoette Rasha en Rouba uit Syrië. Ze deelden hun muziek met elkaar en zongen over hun thuis, van Drenthe tot Damascus. Rosa vertaalde de tekst van een van de lievelingsliedjes van Rasha en Rouba: 'Helwa Ya Baladi' van Dalida.

Rouba & Rasha & Rosa & Remko

Helwa Ya Baladi

Zoveel meer dan een mooi woord
Mijn land is zo mooi
Zoveel meer dan een mooi lied
Mijn land is zo mooi
Terugkeren naar mijn land, was altijd mijn hoop
Om er voor altijd te blijven
Met alle herinneringen uit het verleden
Mijn land, ik herinner me alles
Mijn hart zit vol met verhalen
Mijn land, ik herinner me alles
Mijn land, ik had er mijn eerste liefde
Onmogelijk om te vergeten
Waar is de tijd, de tijd vóór mijn vertrek
We zeiden ooit dat we niet uit elkaar konden gaan
Elke traan op mijn wang was vervuld met de hoop dat we zouden blijven in een zee van liefde
Zoveel meer dan een mooi woord
Mijn land is zo mooi
Zoveel meer dan een mooi lied
Mijn land is zo mooi
Waar is de liefde in mijn hart?
Het heeft me verlaten
En elke keer als we zongen
Dacht ik aan die liefde
Vertel me liefde, je verlaat me, maar waar ga je naartoe?
Het zal het mooiste lied zijn dat we ooit zullen zingen...

Het eindfeest

Na de laatste voorstelling werd er natuurlijk gefeest. Bewoners, artiesten en publiek vierden het succes met elkaar. Er waren hapjes van de W.A. van Lieflandschool, Raghad en Stichting Multicultureel Vrouwen centrum Jasmijn, en DJ Rick zorgden ervoor dat de voetjes van de vloer gingen! We peilden de stemming.

Hanneke Moed

“Alles was de moeite waard. Ik heb een traan gelaten bij het zingen van de Syrische dames en ik was zeer ontroerd door een mannelijke bewoner op leeftijd die danste in zijn eigen digitaal geprojecteerde straat. Ook was het af en toe hilarisch en ontwapenend; rock-'n-rollen met de dames van de sjoelclub bijvoorbeeld. Of de badmeester met zijn verhalen uit buurtzwembad de Parrel. En wat ook heel leuk is: de avond leidde als vanzelf tot gesprekken en ontmoetingen met mensen die ik nooit eerder had gezien.”

Annemiek

“Echt super genoten van de voorstelling. Ik ben al sinds 1983 weg, maar ik was in 1965 als 2-jarige met ons gezin de eerste bewoner van onze flat aan de Eikenlaan. De voorstelling geeft een sterk, positief beeld van de wijken. Heel mooi, tegenover het negatieve wat er regelmatig over verteld wordt.”

Lotte-Marijn Millar

“Een ontdekkingstocht door niet alleen de schouwburg, maar ook door de harten en gedachten van de mensen. De mensen die samen de wijk vormen maar in de wijk de wereld vertegenwoordigen. In afkomst en diversiteit en nog zoveel meer.”

Theaterkrant, Luuk Verpaalen

“Het kan dus wel. Een divers publiek bewegen de pronte bonbondoos aan de Turfsingel die schouwburg heet te bezoeken. (...) Het meest opvallende aan De Wijk De Wereld: nergens wordt er een knieval gemaakt voor wat doorgaat als populaire cultuur.”

Aan De Wijk De Wereld 2018 werkten mee

Annie • Dina • Geertje • Griet • Helleen • Jannie • Johanna • Klaasje • Marie • Martha • Reina
Tiny • Born • Eliana • Matija • Ahmad • Arjen • Bienus • Bram • Denise • Gerard • Gert Jan
Hannah • Elies • Eppie • Erik • Esther • Frans • Herman • Inez • Jeanet • Jorieke • Kitty • Lies
Maré • Margreet • Rick • Marja • Martha • Merle • Melissa • Nel • Nely • Rasha • Richard • Arjan
Rick • Rouba • Bertha • Sabrina • Sacha • Tekie • Thea • Tigo • Tjald • Ynte • Alied • André
Kaya • Claudia • Denise • Derk Jaap • Eeke • Elise • Greetje • Jan Dirk • Jeanet • Jetty • Jolanda
Martin • Martine • Nicole • Nynke • Wieky • Willeke • Willem • Ynte • Djoeke • Neeke • Saskia
Liesbeth • Karin • Jantien • Mirjam • Iris • Elly • Stéfanie • Janco • Marc • Maaïke • Myrthe
Jan • Reyer • Ben • Anna • Laura • Raghad • Wilma • Peter • Mohamed • Irie • Elénie • Roosmarijn
Davey • Grey • Mirjam • Rosa • Remko • Kaya • Fearle • Tristan • Stan • Lotte • Lisa • Nel • Lilas
Hanneke • Wilma • Cissy • Nynke • Jet • Wibren (& crew) • Paulien • Renate • Ron • Guy • Roni
Harmen • René • Paulien • Paul • Sharon • Manon • Miranda • Rosalinde • Filisa • Kaya • Alana
Rick • Marieke • Annemarie • Koos • Naomi • Frank • Reinout • Nick • Manfred • Adam

DE WIJK DE WERELD
DE HOOGTE **2019** KORREWEGWIJK
13 t/m 15 juni
Stadsschouwburg Groningen
MEER INFO & KAARTVERKOOP:
WWW.DEWIJKDEWERELD.NL

colofon

een uitgave van:
Stichting De Wijk De Wereld
p/a Postbus 775, 9700 AT Groningen
info@dewijkdewereld.nl

Artistiek leiding: Karin Noeken
Zakelijk leiding: Elly Jonker
Dramaturgie: Jantien Kurpershoek
Marketing & PR: Mirjam van der Heide
& Stéfanie Feijen

Bestuur: Jan Legters, Ben Mulder
& Nynke Stellingsma

redactie: De Wijk De Wereld
& KW Theaterpromotie
teksten: Jantien Kurpershoek, Marc
Knip, Jan Rot, Frank den Hollander
ontwerp: Gert Jan Slagter
vormgeving: Arjan Grooten
fotografie magazine:
© Reyer Boxem

beeldbijdragen: Jelmer Buitenga,
Lex Vesseur en Mariska de Groot
(Grotografie)
met dank aan: Stéfanie Feijen, Karin
Noeken, Mirjam van der Heide en Iris
van Dijk
druk: PrintRegie
oplage: 15.000
Wil je op de hoogte blijven van De Wijk
De Wereld en/of meedoen? Stuur dan
een mail naar info@dewijkdewereld.nl

De Wijk De Wereld wordt mede mogelijk gemaakt door

A wide-angle photograph of a theater interior. In the upper half, a large group of people, mostly young adults, are standing on a balcony and waving their hands. They are dressed in casual clothing. The balcony has a red carpet and is surrounded by ornate gold-colored railings. Above them, a large, multi-tiered chandelier hangs from the ceiling, which is decorated with colorful geometric patterns. In the lower half, the backs of several audience members are visible as they sit in the foreground, also waving their hands. The overall atmosphere is celebratory and communal.

Tot ziens in de wijk!

www.dewijkdewereld.nl